

עם מותו של פרופ' ד"ר ש.פ. בודנהיימר, ביום ב' תשרי תש"ך, בלונדון, נסתלקה אישיות דגולה מהזירה האנטומולוגית האר-צית והבין-לאומית.

בשנת 1922 נקרא בודנהיימר לייסד מחלקה לאנטומולוגיה בתחנה לנסיונות שזה אך נוסדה, ולעמוד בראשה. הוא היה אז צעיר לימים וחסר-נסיון בהנהלת מוסד, אבל הביא עמו יידע מקצועי, כישרון, תפיסה מהירה, והעיקר – חריצות ודינמיקה למעלה מן הרגיל. תכונות אלו מילאו את החסר, ובמשך זמן קצר הבלית בודנהיימר את מחלקתו כאחת הפעילות ביותר בתחנה.

בשנת 1927 נקרא בודנהיימר לאוניברסיטה, על מנת לעמוד בראש המחלקה לזואולוגיה ואנטומולוגיה. במישרה זו שימש עד שפרש ב-1952. בד בבד עם כהונתו באוניברסיטה המשיך לכהן עד שנת 1947. כאחראי על המחלקה לאנטומולוגיה בתחנה לחקר החקלאות.

בתקופת עבודתו בתחנה לנסיונות התמסר לחקר החרקים המזיקים, מנקודת השקפה טקסונומית, ביולוגית, ואקולוגית. הוא המשיך בזאת גם בעברו לירושלים, ופירסם עבודות נוספות על הביולוגיה של מזיקי החקלאות והייעור. בתקופה זו הוא אסף את החומר למונוגרפיות החקלאיות המפורסמות שלו, אשר בזכותן קנה לעצמו שם בארץ ומחוצץ לה.

אחת הגטיית העיקריות של מחקריו ועיוניו היתה מציאת פיתרון לבעיות התנודות באוכלוסיות בעלי-חיים, תפוצתן, וצפיפותן, וכן חקר השפעת הגומלין של הגורמים השונים בבעיות אלו. גולת הכותרת בעבודתו המיקצועית-הספרותית היתה כינוס, לאכסניה אחת, של יידע מפוזר על נושא מסויים: עוד בראשית פעולתו נטל על עצמו עבודת-ענק – איסוף כל היידע האנטומולוגי מימי קדם ועד לינה (Linnaeus). הוא סיים עבודה זו בהצלחה, והדבר היקנה לו מקום חשוב בחקר תולדות המדע. בקו זה המשיך גם בשנותיו האחרונות, ולזכותו נזקפת שורה של עבודות על ההיסטוריה של המדע הביולוגי. ב-1957 עמד גם בראש האגודה לחקר ההיסטוריה של המדע, שהתכנסה באותה שנה בירושלים.

מדיניות זרות העריכו את הישגיו של בודנהיימר בשטח המחקר האנטומולוגי החקלאי, ושתיים משכנותינו הזמינוהו

לארגן את מחקריהן בשטח זה. בשנים 1938–1941 שהה בתורכיה, כדי לארגן את המחקר האנטומולוגי בארץ זו, ובשנת 1943 הוזמן לעירק על מנת לנהל את המחקר בביולוגיה אקולוגית ובהדברת הארבה המרוקני.

בודנהיימר הירבה בנסיעות, וביקר בין היתר בארצות-הברית, יפאן, הוואי, ציילון, ואח"כ גם בפינלנד, אפריקה הדרומית, אוסטרליה, ועוד. בכל מקום אליו בא רכש לו ידידים מבין אנשי המיקצוע, ותהה על עבודתם ועל טיב ארצותיהם. לאחר מכן ריכז יידע זה בעבודותיו.

בקונגרסים הבינלאומיים לאנטומולוגיה, זואולוגיה וחקר ההיסטוריה של המדע תפס בודנהיימר מקום ניכר, והיה מראשי הדוברים. הרבה אגודות ומוסדות מחקר, בארצות שונות, מינוהו כחבר כבוד.

ביתו בירושלים היה בית ועד לחכמים. ביחוד אהב לארח אנשי-מדע מחוץ-לארץ, שמצאו בביתו אווירה ביתית ומתאימה לרוחם. לאווירה זו תרמה רבות בתכונתה ובנועם הליכותיה רעייתו רחל לבית אוסישקין, תיבדל לחיים.

רב אשכולות היה האיש, ומזהיר בפועלו. יהי זיכרו ברוך. י. רייבנאי